

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

3. Quomodo illa lucta siue dubitatio naturaliter inhaeret mentibus
hominum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

igitur certò credere oportet se esse in gratia & exaudiiri à Deo, dum credit & pœnitit: è diuerso certò credet peccator, quòd ira Dei maneat super eum quandiu incessanter peccat, nec scripturam curat. Euangelium ergo nobis hanc præstat certitudinem atque Dei promissiones. Si quis igitur negat Deum velle exaudire, velle saluare, velle ignoscere, is negat Deum veracem vel constantem esse.

Tertiò, tametsi re ipsa experimur omnes, quòd nesciamus neq; pro certo statuere possimus nos in gratia esse, èo quòd naturaliter nobis inhæret hæc dubitatio, non tamen hic quiescere debemus, sed perpe-
tuo certare contra hanc hæsitationem fide Euange-
lii & promissionum Dei: hæc promissio Euangelii cau-
sa & obiectum est certitudinis, quia Deus promisit
hæc propter Christum: fides ergo erigenda est verbo
Euangelico & exercenda contra talē dubitatio-
nem, & sic illi datur occasio: oportet ut fides pene-
trat naturalem rationē, & firmissimè tenere in omni
eventu, Deus est verax, ipse dixit, ipse promisit: id è
si certò credam & pœniteam, sic eueniet: & hoc
cum fecerimus, experiemur diuinam consolationem
& adiutorium. Rom. 8. Ipse Sp̄ritus assistit Sp̄itu-
nostro, clamans, Abba pater, & hanc fidem docet &
exigit Euangelium, & ideo quotidiè prædicatur Eu-
angelium, ut hæc fides acquiratur. Qui igitur dubi-
tat, is totum Euangelium rejicit, Christum & Deum
mendaces facit. Sed inquis: Cur sapiens Eccles. 9.
dicit, Viuit homo & nescit utrum amore an odio di-
gnus sit, Omnia in futurum seruantur incerta? Vnde
homo certus esse nequit. Respon. Sapiens hīc
non de fide Euangelii loquitur, sed de cursu & rebus
mundi. Hīc in terra boni cum malis ex æquo sen-
tiunt incommoda in corpore, in rebus, fortuna &c;
infirmatur, depauperatur, tribulatur malus & iustus
& pius, qui tolerat mala & bona huius vitæ præ-

sentis. Deus hoc sic permittit, & sic nescit homo, dum viuit, quantum ad euentum rerum in mundo, an amore vel odio dignus sit: sed aliud est de fide certam Deo propter Christum: hic Christus pignus certum promissionum, Deus mentiri non potest: igitur ipsa promissio Dei facit me certum de gratia Dei, deinde et si tribulationes & mala huius mundi fidelis & quae ac infidelis patitur, hoc tamen non efficit peiores fidelem, sed Deus exercet & crucem impunit, ut peccatum in carne eradicetur: referuat autem ipsi gloriam aeternam atque coronam, quam expectare non potest infidelis ac impius. Non ergo de gratia Dei dubitemus, sed certemus contra hancke-sitationem. Nec oportet respicere ad nostram dignitatem, dispositionem vel indignitatem aut iniuriam. Fides oportet simpliciter haereat & dependeat in verbo promissionis diuinæ, quia Deus sic præcepit, sic promisit. David inquit, Iurauit Dominus & non pœnitabit eum, &c. Ideo sic faciet propter filium suum ex misericordia, tamen haec fides non poterit esse sine pœnitentia in Dei misericordiam, ut aliquid accipiat promissum, inanis est: pœnitentia ergo peccator Christianus, & firmiter credat se haec consecuturum propter Christum.

Psal. 109.

CAPVT XXII.

ARGUMENTA.

1. Quomodo totum Euangelium nos ad fidem admonet, scilicet, ad fidem Christi.
2. Ad dilectionem Domini & proximi.
3. Ad crucem seu aduersitatem patienter tolerandam propter nomen Christi & veritatem.

Scripturæ